

bedste Forstand frisindet. Ikke blot i store Ting ønskede hun Tænke- og Handlefrihed, ogsaa i smaa Ting forstod hun andres Frihedstrang, skønt hun sjældent selv følte sig generet af Konvensionsens Baand. Hendes Idealer havde et saa højt Værd for hende som for faa Nutidsmennesker. Hun havde bevaret Evnen til at blive indigneret over Forsyndelser mod, hvad der for hende var det højeste. Ingen af vor Vennekreds kunde som hun vredes over Uret begaaet af et Menneske mod et andet, over Hensynsløshed, Intolerance, Snobberi eller Mangel paa Respekt for Kærlighedsforhold mellem Kvinde og Mand.

Det vil maaske heraf forstaaes, at hendes Død har været et stort Tab for hendes Venner. Ogsaa den kvindelige studerende Stand har med hende lidt et stort Tab, dels fordi hun var af dem, der allermest har bidraget til, at Fordommene mod Kvinders Adgang til Studier for en stor Del er faldne bort, dels fordi hun ved hele sin Personlighed kunde have faaet stor Indflydelse paa de unge, hvis Undervisning hun var kommen til at lede.

Kirstine Meyer, f. Bjerrum,
cand. mag.

Nogle Ord til Overvejelse.

Kvindesagen er jo i vor Tid en i meget høj Grad aktuel Sag, som fra alle Sider underkastes Drøftelse. Baade gennem Tale og Skrift kæmpes der for og mod den, og denne Kamp er tidt varm; man sparer ikke paa Krudtet. Men særlig fra Kvindernes egen Lejr gaar det af og til hedt til. Dette er jo forstaaeligt, da det i første Række er Kvinderne, Sagen drejer sig om. Jeg tror heller ikke, at Varmen skader Sagen, naar man blot ikke i den glemmer at holde fast det, jeg vil kalde det »naturlige« Synspunkt for Kvindesagen og dens Drøftelse. Men her er det netop, jeg finder et svagt Punkt; og jeg mener at have bemærket, at — overfor en Del af Kvindesagsforkæmperne — et Raab; »Se naturligt paa Tingene«, tiltrænges.